

Komentáre k čítaniam ✘ 30. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Povyšovať ponížených

Prvé čítanie (Sir 35, 15-17. 20-21):

Istý kazateľ zvykol opakovať: „V kráľovstve Božom, ak nie si chudobným, mal by si byť aspoň priateľom chudobných!“ Napriek tomu, že Písmo trvá na tom, že Boh nemá oblúbencov, z dnešného čítania z knihy Sirachovho Syna je jasné, že Boh oblúbencov má: sú nimi tí najmenší, najslabší a najpohrdanejší. Pápež Ján Pavol II. toto nazýval termínom: „prednostné rozhodovanie sa pre chudobných“ a trval na tom, že pre cirkev by toto pravidlo malo byť jasným kľúčom pri robení všetkých rozhodnutí. A pápež František je v tomto ešte rozhodnejší.

Ak je pravdou, že Pán vypočúva modlitby chudobných a že my budeme súdení podľa toho, aký vzťah sme mali k tým najslabším a k ich dovoľávaniu sa spravodlivosti, potom by sme urobili dobre, keby sme žili tak, aby chudobní mali dôvod – keď sa modlia k Bohu – spomenúť si na naše meno.

Druhé čítanie (2 Tim 4, 6-8. 16-18):

Istý katolícky spisovateľ¹ tvrdí, že najzákladnejšou úlohou každého kresťana je dobre sa pripraviť na smrť. Svojou smrťou, podobne ako svojím životom, svedčíme o svojej viere v evanjelium. Pavlove prijatie mučeníctva v dnešnom druhom čítaní obsahuje tri veci, ktoré by mala obsahovať smrť každého kresťana: kapituláciu, dôveru a odpustenie.

Kapitulácia znamená, že tak ako Pavol, ani my na tomto svete nemáme nič, čoho by sme sa mohli pridržať. Preto by nám nemalo robiť problémy vzdať sa ochotne všetkého. V dôvere sa zasa zameriavame na Boha, ktorý jediný nám dáva spásu a odmenu za našu vieru. A v odpustení všetkým tým, ktorí nás urazili kopírujeme to, čo urobil Ježiš na kríži a čo Pavol ochotne koná vo svojom väzení. Ak tieto tri podmienky splníme, potom nebude už nič, čo by nás mohlo zväzovať a my budeme môcť v slobode prejsť z tohto sveta do večnosti.

Evanjelium (Lk 18, 9-14):

Domýšľavosť a nadutosť sú vždy na smiech. Farizejova modlitba v dnešnom podobenstve s prehnaným poukazom na vlastné čnosti vyznieva absurdne. Dokážeme si predstaviť, ako sa museli ľudia okolo Ježiša pri počúvaní jeho podobenstva pučiť od smiechu. Možno i nejaký farizej, alebo dvaja – ak tam nejakí boli – sa bavili; hoci ľudia, ktorí si o sebe veľa namýšľajú, iba zriedkavo mávajú zmysel pre humor.

Porovnajme si toto s možnou reakciou mýtnikov, ktorí sa tiež mohli nachádzať v dave, medzi Ježišovými poslucháčmi. Napríklad Matúš, jeden z apoštolov, mohol žiariť, keď sa rozhladol okolo seba a medzi prítomnými videl i svojich bývalých kolegov, ako hľadajú spôsob, ako začať žiť inak. Ak existuje nejaké miesto, kde naduté poukazovanie na vlastné čnosti nič neplatí a kde majú šancu iba hriešnici, potom tým miestom je určite Boží chrám, teda kostol.

Otázky na uvažovanie

- ♦ Kto sú chudobní v tvojom prostredí? Neobmedzuj sa iba na tých, ktorí sú chudobní materiálne. Chudoba má veľa tvárí. Nie si i ty jeden z chudobných: Ako by si mohol chudobným pomôcť?
- ♦ Si pripravený na smrť. Čo by mal kresťan urobiť, aby bol dobre pripravený na smrť podľa teba?
- ♦ Považuješ sa za spravodlivého alebo za hriešnika? Čo by si konkrétne mohol od Boha obsiahnuť, ak by si sa modlil tak, ako sa modlil mýtnik?

Činná odozva

Ako by si mohol prispieť do Božieho plánu spásy tým, že by si zdvíhal ponížených? Nenachádza sa v tvojej blízkosti hanblivý človek, ktorý potrebuje pozvanie, aby prehovoril? Nebol z tvojej komunity niekto vylúčený a potrebuje, aby ho niekto pozval? Nejestvujú v tvojej blízkosti chudobní, ktorí potrebujú, aby sa im poslúžilo?

pripravil: MB@svd

¹ Flannery O'Connor